

Caracterizare Ana

Dintre eroinele propuse de romanul interbelic, de fiecare reprezentand o ipostaza a misterului feminin, unele de o feminitate tulburatoare, Ana, fata instaritului Vasile Baci, pare nascuta sub semnul nefericirii, fiind predestinata unei existente tragice.

Autorul o surprinde in trei ipostaze succesive care ii contureaza treptat profilul moral prin analiza sufletului ei chinuit :cea de tanara femeie, indragostita profund de Ion, caruia ii incredinteaza cu generozitate viata, aceea de sotie, indurand cu umilinta vorbele grele si loviturile barbatului, si aceea de mama, ipostazata care in circumstante normale ar fi putut deveni o supapa salvatoare pentru femeia nefericita.

Intreaga existenta a Anei este guvernata de iubire si blandete, virtuti care intregesc un portret moral superior.Ea este harnica, supusa, rusinoasa, prototipul femeii de la tara.Din punct de vedere fizic, Ana este insignifianta ;pentru Ion ea este o fata "slabuta" si "uritica", mai ales in comparatie cu Florica ai carei "obraji fragezi ca piersica" si " ochii albastri ca cerul de primavara "ii tulburase sufletul flacaului.Lui George Bulbuc, flacaul bogat pe care Baci il voia ginere "Ana ii placea", lui nu i se parea urata, insa nu ii zicea ca-i "cine stie ce frumoasa".

Firava si fara personalitate, asa cum pare la inceput, covarsita de vointa lui Ion, imbatate de cuvintele si gesturile lui dragostoase, Ana va deveni o victima usoara a flacaului interesat numai de zestrea sa. In ciuda acestei firi slabe care se anunta din primul capitol, Ana va dovedi pe parcursul actiunii o vointa si o putere de a rabda uluitoare.nu numai Ion e un revoltat, incalcand normele colectivitatii;Ana insasi traieste aceeasi conditie, intrucat nesocoteste obiceiul tipic lumii rurale de a accepta casatoria planuita de parinti, in care latura sentimentala nu are importanta.Autorul comenteaza"Ana lui Vasile Baci ii era fagaduita lui George Bulbuc de nevasta.Ea, fata cu stare, el fecior de bocotan, se potriveau."

Din dragoste pentru Ion, Ana accepta relatia cu acesta si, chiar si atunci insarcinata, ajunge de rasul satului si e crunt batuta de tatal ei, nu-i reproseaza nimica lui Ion.

Pentru ca a "crescut singura, lipsita de o dragoste parinteasca mangaietoare... sufletul ei trist cauta o dragoste sfioasa si adanca ".Din dragoste isi infrunta tatal, acceptand orice umilinta din partea lui si a colectivitatii.Ceea ce o distruge insa este totala lipsa de afectiune al lui Ion, pentru care sacrificase totul si fara de care viata ei nu-si aflase rostul : "isi zicea mereu, ca fara el ar trebui sa moara ".

Framantarile fetei, nesigura de dragostea lui Ion, complexata de frumusetea Floricai, sunt surprinse cu fina intuitie psihologica, autorul insistand mai ales pe deznadejdea ei care ii da adesea "ganduri de moarte".

Nunta Floricai cu George e un moment de cumpana in existenta Anei, care intreveade acum

moartea ca pe unica scapare din acest univers cuprins parca de niste "ape tulburi".Femeia simte acum " o sila grea pentru tot ceea ce o inconjoara", iar copilul I se pare o povara.

Obsesiv ii apare imaginea lui Avrum care se spanzurase.sinuciderea ei este descrisa minutios intr-un capitol de mare forta analitica, streangul.Moartea ei, fara sa fie in intentia asta, devine, prin urmarile ei, o cumplita pedeapsa aplicata aceluia care l-a distrus viata..Destinul ei este tipic lumii rurale, unde "femeia reprezinta doua brate de lucru, o zestre si o producatoare de copii".